

хората, както правят нѣкои кучета. За кучето казватъ, че се моляло стопанинътъ му да ималъ много деца, та и то да се прехранявало покрай тѣхъ, и че на она свѣтъ носяло вода, за да прохладява измжчванитѣ въ пѣкъла грѣшници. Когато нѣкому вие куче въ двора, казватъ, че щѣлъ билъ да умре нѣкой отъ домашнитѣ. Ако виятъ всички кучета въ селото, това предсказвало, че ще станяла нѣкаква пустия на това село, или гладъ, или болестъ. Презъ Освободителната война, за побѣгването на черкезитѣ отъ Иванянския суватъ и на татаритѣ отъ Божурище, околнитѣ селяни разправятъ следното: „Когато да се дигнатъ черкезитѣ и татаритѣ, кучетата имъ отъ преди година време, като завияха, вияха чакъ до самото имъ побѣгване. Кога се случаше да минаваме вечерно време покрай селото имъ, то екнало отъ кучешко виене. Нѣкои отъ черкезитѣ, които ни бѣха приятели, като ни срѣсн-ха, сами ни казваха: „Е, комши, кучетата ни дето лаятъ не е на добро“, и наистина това не имъ излѣзе на добро.

Котката. Котката не е обично животно и за нея се приказва твърде малко и никакъ не се пѣе. Тя не обича човѣка, но е привързана къмъ кѣщата. Като полезна за изстребление на мишки и плѣхове обаче, грижатъ се за нея. Голѣма любимица е на калугеритѣ, които я много гаятъ. За нея приказватъ, че на она светъ, въ пѣкъла, подклаждала огъня за измжчване на хората. Умразата на котката съ кучето служи за мѣрило на умраза между хората. Когато котката си мие усърдно лицето на прага, казватъ че щѣлъ да дойде гостъ.

ЗВѢРОВЕ.

Вѣлкътъ. — Вѣлкътъ е опасенъ врагъ за човѣка и домашнитѣ животни и за умилостивянето му посвещаватъ особени празници. Но той отъ празници не отбиралъ и си вършялъ работата самъ, та за това и врата му билъ дебелъ. Той е лакомъ, дързкъ и прави голѣми пакости на овчаритѣ, съ кучетата, на които вѣчно враждува. Но не билъ достатъчно хитъръ, та често го мамятъ, особено лесицата, та си зле пащаль, за което съществуватъ множество народни приказки. За него разправятъ, че имало дене, когато той неможалъ да си